

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r887280088120,WOLSKI-Tadeusz.html>
28.05.2024, 00:29

WOLSKI Tadeusz

Osoba

WOLSKI Tadeusz

Urodzony

1897

Zmarł

1983

Opis

dowódca plutonu 5 Pułku Strzelców
Wielkopolskich.

Ur. się 27 października 1897 r. w Tucznie (pod Inowrocławiem), w rodzinie rolnika Wojciecha i Franciszki ze Szpringerów. W 1906 r. wziął udział w strajku szkolnym w Jaksicach. Do 1916 r. uczęszczał do gimnazjum w Inowrocławiu. Zmobilizowany do armii niemieckiej (449 Pułk Piechoty), walczył na froncie zach. Ranny jesienią 1918 r., przebywał w szpitalu w Sulzbach. Po powrocie do Inowrocławia brał czynny udział w walkach o wyzwolenie miasta. W ramach nowo sformowanego 2 Pułku Grenadierów Kujawskich walczył w bitwie o Złotniki (1111919), podczas której został kontuzjowany (pułk przemianowano

następnie na 5 Pułk Strzelców Wielkopolskich). Po opuszczeniu szpitala walczył pod Łabiszynem (w ramach pułku). 15 kwietnia mianowany ppor., objął 2 kompanię w 2 baonie 5 Pułku Strzelców Wielkopolskich. W styczniu 1920 r., w związku z rewindykacją Pomorza mianowany został komendantem Tucholi. 10 lutego brał udział w uroczystościach zaślubin z morzem (poczet sztandarowy pułku).

Podczas wojny 1920 r., od marca do listopada, był dowódcą 2 kompanii ckm 59 Pułku Piechoty (przez krótki czas dowodził 2 baonem tego pułku w walkach n. Liwcem). W kwietniu 1920 r. mianowany został por. Do rezerwy przeniesiono go 10 XI 1920 r. W latach 1921-1923 studiował na Wydziale Prawa UP. Do 31 XII 1927 r. był asesorem, od I I 1928 r. - sędzią grodzkim. Do 1937 r. pracował w Czersku (pow. Chojnice), a później we Wrześni, gdzie przebywał do wybuchu II wojny światowej. Na początku 1944 r. został aresztowany przez poznańskie gestapo, osadzony w Forcie VII, a następnie w obozie Żabikowo. Po wyzwoleniu uruchomił Sąd Grodzki we Wrześni, wybrany był przewodniczącym tamtejszej Miejskiej Rady Narodowej. W 1950 r. mianowano go sędzią Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie, gdzie do przejścia na emeryturę (1967) pełnił funkcję przewodniczącego Wydziału Karnego. Czynny w ramach ZBoWiD-u, był m.in. przewodniczącym komisji środowiskowej powstańców wielkopolskich.

Zmarł 2 sierpnia 1983 r. w Słupsku. Odznaczony m.in. Krzyżem Walecznych, Orderem Odrodzenia Polski V kl., Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Niepodległości, Medalem X-lecia Odzyskania Niepodległości. Związek małżeński zawarł ze Stefanią z Podhajskich, pozostawił syna Janusza (1928).

Bibliografia

Z. Kościański, Wolski Tadeusz (1897-1983), (w:)
Powstańcy wielkopolscy. Biogramy uczestników
powstania wielkopolskiego 1918-1919, t. IV, red.
B. Polak, Poznań 2008, s. 217-218.

Autor wpisu

Zdzisław Kościański